

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Imago Primi Saecvli Societatis Iesv

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1640

Exercitatio Poetica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97844](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97844)

EXERCITATIO POETICA.

SOCIETATI IESV

DE HÆRETICORVM ET CALVMNIATORVM ASSVLTIBVS

EIVSDEM AVSPICIIS TRIVMPHANTI.

Valis minaci murmure fluctuum
 Pulsata rupes insilientibus
 Resistit undis, seque firmâ
 Mole tenet; furibunda quamuis

Circum procellis aquora mugiant,
 Ingensque vasto tollitur æthere
 Frigor, repercussisque latè
 Fluctibus intumescere arena:
 Qualisve nigrae frondis in Algido
 Anmosa quercus per vacuum aëra
 Depræliantes ridet Euros,
 Non furis Borea, nec acri
 Cessura Cauro: talis inanum
 Victrix minarum durat, & horridas
 Secura despectat procellas
 Freta suo soboles IESV.
 Nam quid pereso pectore tabidus
 Liuor, quid atro dente calumnia,
 Furorque, feralisque scisso
 Impietas truculenta crine,
 Contra potentem Numinis Egida
 Possint ruentes? hinc stetit ardua
 Per tela, per pericla virtus,
 Per medias ruitura mortes:
 Hinc lapsa nullo tempore veritas,
 Fidesque sincera, & roseus pudor,
 Letoque peius imminente
 Flagitium metuens honestas:
 Hinc illa puri conscia pectoris
 Mens, ora nullo pallida crimine,
 Se sola, se suo tuetur
 Vincere nil dubitans IESV.
 Non illam inani debilis impetu
 Procella telorum horrida subruat:
 Non quidquid incluso laborans
 Ferrea glans meditatatur igne:
 Non, si reuulsis cardinibus poli
 Rerum fatiscat fulmine machina,
 Terrisque cæruleoque ponto
 Horribilem percunte mundo

Datura

Datura stragem, dimoueat gradu
 Flekti negantem. Monstra Acherontica
 Educta de stagnis Gebenna,
 Colluuiis graueolentis Orci,
 Lemana pestis, vertite barbaros
 Retrò furores, mergere patrio
 Megera Cocyto, cruentis
 Condere Tisiphone cauernis;
 Hinc pugnat ether. Quis mihi nubilum
 Igni corusco diuidit aëra?
 Hæc dextera, hic fauor benigni
 Numinis; hoc potuit vocati
 Fides IESV. iam grauioribus
 Perstricta flammis insidiantium
 Subsedat ira, iam furentes
 Eumenidum cecidere cultus.
 Horrente iam Styx intremuit vado,
 Et mæsta clades enumerat suas:
 Iam rector umbrarum reuelli
 Triste fremens sua signa vidit.
 Io virenti tempora milites
 Ornate ferto, pergite Cantabri
 Fortis propago, bellicosi
 Martia progenies Parentis,
 Ferroque. & igni non penetrabilis:
 Consentientis militia phalanx,
 Vtroque victrix orbe festas
 Sparge cohors generosa palmas.
 Quid hoc? minaci murmure cornuum
 Pulsantur aures. Bella iterum noua?
 Quis Marte non segni, Sodales,
 Quâ tumidum glomeratur agmen,
 Opponit hosti pectus, & inchyto
 Emit paratam vulnere gloriam?
 Quis pulchra per pericla mecum
 Non humiles volat ad triumphos?
 At ô tuorum Dux bone militum,
 Erata seu tu TVRRIS in athera
 Exsurgere inuictò laboras
 Contra acies gladiosque vallo;
 Densata seu tu diceris agmina
 Perrumpere acri EXERCITVS impetu;
 Seu mille pignantum cateruis
 Aptus amas CLYPEVS vocaris
 Quocumque gaudes nomine, militem
 Ne preliantem desere: sic tuis
 Que victus abdicarit hostis,
 Arma tholis pretiosa figat.

Societas totis centum annis præliis exercita.

Iam se formosius ipso est.

Sit quicumque volet pulchris formosus in armis,
 Protegat imbelles aureus umbo manus;
 Non ego qua radiant gemmis, solemque laceffant,
 Nec, frangi dominus que timet, arma volo.
 Illa decent multus tinxit que sordida puluis,
 Quaeque rubent hostis sanguine tincta sui.
 Scilicet auratis frustra vexilla Chimeris
 Et late patriis promicuiere notis,
 Si non per densas acies, aduersaque tela,
 Sapius hostili fixa stetero solo.
 Pulchrius illa micant, que bello exercita pubes
 Rettulit ad patrios dilacerata lares.
 Tum demum domini que animos pugnasque loquuntur,
 Inuictamque probant, que tulit illa, manum.
 Sic age Liole soboles: i, differ IESV
 Signa tui, gemino qua ruit axe dies.
 Illa quidem primi reuolutis solibus cui
 Suspendis Domino sanguinolenta tuo:
 Est tamen, est ultra quod tendas; altera surgunt
 Bella, sed & bellis altera palma tuis.
 I felix: multus quamuis hac impetat hostis,
 Vulneribus fient signa decora suis.
 Quamquam ô! vesano quis te malus impetat ausu?
 Non tua, sed magni sunt ea signa Dei.

Socie-

Societas frustra oppugnatur ab inuidis.

Solem nulla sagitta ferit.

S Tulte, quid in calum non peruenientia mittis
 Tela? quid insano praelia Marte geris?
 Lædere ne solem possis, locus ipse tuetur,
 Immensâ nostro distat ab orbe viâ.
 Caucasus excelsô licet imponatur Olympo,
 Et super hos vastus Pelion Ossa premat:
 Non secus ac imâ positus si valle maneres,
 In stolidum recident spicula missa caput.
 Tangere fac possis, radiorum luce coruscâ
 Hostem ne videas impedire tuum.
 Fallere, si solem spectare hæc carmina credis:
 Stultitiam damnant, liuida turba, tuam.
 Liuor iners claris Heroum detrahit ausis,
 Et iaculo solem non feriente petit.
 Si coëant, quotquot tam dira insania versat,
 Non legio in terris grandior vlla foret.
 Sed tamen inuictæ IESV sub nomine turmæ
 Hoc genus ante alios vniq̃ue manusq̃ue parat.
 Quisquis es, insanis frustra conatibus vti
 Desine: nam Solem nulla sagitta ferit.
 Despicit ex altâ vesanos arce furores,
 Et ferit auctores missa sagitta suos.

Bbbb 3

Socic-

Societas frustrà calumniis infamatur.

Sibi conscia recti.

Falleris, hinc curui nihil est; rectissima fabri
 Regula, quæ celsas ducit ad astra domos.
 Quid dubitas? mendax oculos tibi fascinat unda:
 Nulla fides: vanis ludit imaginibus.
 Eripiatur aquis, quæ nunc sibi conscia recti est,
 Iudicio talis mox erit illa tuo.
 Eripis, & mendacis aqua ludibria rides?
 Scilicet errorem denotat illa tuum.
 Nil sinit intactum liuor: virtutis alumnis
 Ardua, si nescis, per maledicta via est.
 Hac quoque, Iustorum quos possis dicere normam,
 Apparent ficti criminis esse rei:
 Scilicet vt sub aquâ pro rectis curua videntur,
 Nec capit occultos credula turba dolos.
 Nomine qui IESV gaudet rectissimus Ordo,
 Recta docet, rectis congrua & ipse facit:
 Credula sed tamen hunc curuum mendacia fingunt,
 Et superinfusis ficta tuentur aquis.
 Sed frustrâ, quandoque dies non cognita prodet,
 Et quæ nunc recti conscia, testis erit.

Inuidia

Inuidia, Societati obtrectans, sibi damnum accersit.

— Inania duro
Vulnera dat ferro, figitque in acumine dentes.

H Vc obliqua oculos, quem Loiolea videre
Recta, sed haud recto lumine facta, iuuat.
Ecce, sub hac pugnas serpentis imagine, liuor;
Proque Ignatiadis vincit Agenorides;
Tergeminas serpens vibrat in certamina linguas:
Quâ noceas, triplex vix tibi lingua sat est:
Ipse tumes odio plus, quam tumet ille veneno,
Inque tuis maior dentibus ira fremit.
Exuuie Cadmum, stirpem Loiolida IESV
Nominis & magni Numinis vmbra tegit.
Telum illi iaculum primum fuit, hasta secundum,
Præstantisque animi, cetera tela, vigor:
Huic iaculum Doctrina sua est, & fortior hasta
Virtus, suntque Animi, cetera tela, sui.
Quanta dedit iaculum squamoso vulnera tergo?
Loiolea tibi quanta Minerva dedit?
Anguis ibi duro dat inania vulnera ferro:
Nil profecturo tu quoque dente furis.
Rupit Agenorides linguam, fixitque trifurcam,
Cumque venenatis illa dira fibris:
Ne tibi Loiole soboles virtusque, malignum
Obruat os, peccus transadigatque, caue.

Socic-

Societas abundans gaudio in afflictione suâ.

Multo fit plausus ab ictu.

IGNATIVS, XAVERIVS. anagram. GAVISI SVNT VEXARI.

Cymbala pro pulsu plausum clauata refundunt:
 Verbera si cesses ingeminare, silent.
 Ars ibi naturam, sed virtus vincit utramque,
 Sub multo quoties verbere dulce sonat.
 Hoc IGNATIVS, hoc XAVERIVS, hoc simul ambo
 Nomine cum factis conueniente notant:
 GAVISI SVNT VEXARI; letique paternos
 Ad mores Socij composuere suos.
 Nempe solent fortes forti de stirpe creari,
 Imbelles aquilis non generantur aues.
 Euge Iapon, gelidâ distentum percute corpus,
 Vt subito ruptis bulliat illa labris:
 Si lentum hoc, age districtâ mete colla securi,
 Innexumve trabi cuspide fige latus.
 Quò rapior? strictis vicina stat hæresis armis:
 Nè ferit his, rabido, quo valet, ore ferit:
 Aude, & utrisque feri, feriendo cymbala pulsas:
 Subsilit ad pulsus orbis uterque tuos.
 Nempe nihil tali valet esse suauius ictu,
 Quo neque, plus cunctis qui dolet, ille dolet.

Socie-

Societati optandæ res aduersæ.

Præstant aduersa fecundis.

Paruulus aduersas puerilem fortè per auras
 Sublimi rhombum iusserat ire polo;
 Jamque super turrez hospes miratus euntem,
 Quà densat pluuia humidus Auster aquas;
 Res noua, clamabat: ventis obmixa papyrus
 Fertur, quò volucres vix sua penna ferat.
 Demens, qui tantum facili in sublime volatu
 Crediderit celi posse patere viam.
 Aduersis patet illa Notis: superare ferendo
 Qui metuit, putri fixus adheret humo.
 Fors & erit qui te, magni gens inclita IESV,
 Inuictum stupeat tollere in astra caput;
 Te stupeat, sortisque vices humanaque supra
 Maorem ex ipsis altiùs ire malis.
 Scilicet audendum contrà est: hac pulchriùs ibis,
 Claudit vbi medium densior hostis iter.
 Quisquis in excelsum felici niteris aurâ,
 Siste, dabis patriùs flebile nomen aquis.
 Nōne vides, distenta Euris ut vela secundis
 Sapè ferant celes in vada caca rates?
 Surge animis generosa phalanx, frustra que fremente
 Inuidiâ, hostilis quâ premit aura, vola.
 Emicat aduersis virtus, gaudensque negatâ
 Ire viâ, ignauam sub pede spernit humum.

Cccc

Socie-

Pressus dulce sonat.

Foriè sub umbrosâ recubabat fronde Menalcas,
 Mollis vbi facilem strauerat herba torum:
 Carpite, dicebat, teneræ, mea cura, capelle,
 Seruatum vobis carpite gramen oues.
 Intereâ validis stringens complexibus extrem,
 Nescio quid citharâ dulcius ille canit.
 Ille canit; pulse referebant omnia valles,
 Immemor optati graminis ibat ouis.
 Ipsa Pales agros, montes linquebat Oreas;
 Atque omnes, siluis quis Deus ille, rogant.
 Pan etiam attonitus calamos damnabat inertes,
 Et propè iam poterat displicuisse sibi.
 Nec mirum; tenuem Panis superabat auenam
 Carmine, qui pressus dulce sonabat vter.
 Artis vter miræ, quem quò manus arctius angit,
 Hoc magis arguto dulcius ore canit.
 Vos quoque, diuinâ plenum queis pectus ab aurâ
 Intumuit, magno turba sacrata Deo,
 Dum circum hostili fremuit manus inuida nisu,
 Et premitur, qui vos spiritus intus agit;
 Protinus ecce anima vim fortiùs exserit alta,
 Blandiùs & presso concinit ore melos,
 Quod rapiat simul astra, & vterque quod audiat axis,
 Quod queat attonitum detinuisse Deum.
 Fallor? an ipse etiam, malè qui priùs oderat, hostis
 Ducitur innocui captus amore soni?

Societas IESV perfecutionibus formatur.

Τυπόι τε μέζων. Fingitque premendo. Virg. 6. Aeneid.

Σ Τίλβει θ' ὁ χρυσός, καὶ πυρρὸς ἐπέρχεται ἀρείων
 Μῆος θ' ἑυπύρις ἐκ φλογῶν ἀνισαῖ
 Ἐς λαῶν Φοίνιξ καὶ κάλλιον. Ἀλῖος τε, δὴθιὰ
 Λαθὼν ὑπ' αἰθῆρα νέφος, αἰὼσι
 Ἀδῖον. Ωκυπέρον συνεπίπασαι νῆα λιψὶ βιαῖ
 Εὐαμέρω ἰσων ῥόω ἀπ' ἕσας,
 Ταῦ ὄχι, ἀλλ' ἐλάττωσι κοπίεσσιν ἀλάττω, θῆ τ' ἐν ὄρω,
 Πίσσε πάγας, αἴθρον σαθῆναι
 Τ' δαῖτα φλύσδεσσιν. Ὀλίφον ποτὶν, ἀκροτον βί' ἀδύ
 Βόφει. Φρύζοντ' ἐξ ἰδ' αἰλίω
 Ἀ' Δήμετα παθεῖσα τὰ καύματα, ἐκφέρει καὶ αἶμα
 Στεφθεὶν σάχυσον κάλλιον, Κ' ἀεστεα
 Λίβω ἐντ' ἀφῆς, ὄφρα συρραμὴς ἀλλάγα τεσσῆκας,
 Τροφαί τε δλώση σῆθ', ἀλλὰ λαί
 Πέσθε ραγέας. Μήτ' ἀρῶσον πλέον ἄλλοκ' ὠσανόνδε
 Φοίνικας ἀπ' ἧ, ἢ ὅταν πᾶσδι
 Ταῦ κορυφαῖ μέγα ποροσῆπτον βάρ' ἔσθ'. Κ' ἔκταλός θ' ὑφ' ἀρπας,
 Τ' παῖ τε παγαῖν, ἔσθ' ἔσθ' ποιεῖται
 Ἀ' καρῖα. Χ' ὑφ' ἔπλων δὴα τεσῆματ' ἐνάρετες καὶ ἄμα
 Ἐλλαμορῆκωτῆται. Ὀλίβε δῆσαι, εἰκὼν
 Οὔπως ὠεαία ποροσῆπτον. Αἶθε, σφάττε, δεσμοί,
 Ω' ζημιώτα, κηγίλιση τ' Ἰησὸτ
 Σφῆβλαισον θ' ἔταρον πολλὰς θλίβε. θλίψον τυπέται,
 Κ' ἐν τῷ κτανίωθι θλίψον τυπέται.

CCCC 2

Socie-

Erit ex hoc purior.

Pellio sæpè ferit sublato mollia fuste
 Vellera; dumque ferit, candidiora facit.
 Discite, qui magni Socios violatis IESV,
 Non alia infani palma laboris erit.
 Esse licet reliquis, nullo turbante, quietis;
 Nullo, que faciunt, indice tæta latent;
 Loiolidum vix ipsa etiam benefacta probantur;
 Hæc quoque quod possit carpere, liuor habet.
 Si rea sic agitur virius; quam (si qua notentur)
 Crimina censuram iudiciumque ferent?
 Hæc tolerasse parum est: truculentior hæresis instat,
 Diraque maiori bella furore mouet.
 Et ne extrema vacet nostro discrimine tellus,
 Ense ferox in nos seuit & igne Iapon.
 Vt Socios pergant contundere verberè crebro,
 Hactenus infestæ quid potuere manus?
 Integra nunc vanis fluxit conatibus ætas,
 Inuide qua facti præmia liuor habes?
 Ista cohors crebro de verberè purior exit,
 Et splendore replet solis utramque domum.

Socie-

Vis eadem attollit quæ deprimit.

Vix benè nascentis mundi concreuerat orbis,
Constiterant certis vix benè cuncta locis;
Ecce grani scelerum sub mole Astræa iacebat,
Nec iam pressa pedem quò Dea ferret, erat:
Pellimur ingrato, dicebat, pellimur orbe;
At mihi terra locum quem negat, astrâ dabunt:
Cuncta licet claudant, celum patet: ibimus illuc.
Dixerat, & patrio virgo recepta polo est.
Hinc quoque desertas nunc respicit aurea terras,
Emicat & librâ pulchrior inde sua.
O benè! Vis imo propè quam depresserat Orco,
Altius atheream fecit ire domum.
Fallimur? an rursum consurgit abenea proles,
Ableget toto quæ procul orbe Themim?
Quæ vos (quos recti normam, quos nomen IESV
Lege pari magnus insit habere Deus)
Quæ vos, corruptæ pensantes crimina terræ,
Hostili tentet mergere in ima manu?
Frustrâ: suppressam tollunt sua pondera libram,
Alterutrâ semper sidera lance petit.
Vis eadem attollit quæ deprimit: ima subire
Qui facit hinc, celo celsius inde leuat.
Perge age, iustitiæ quisquis cupis hostis haberi,
Hanc etiam totâ, si potes, abde Styge;
Altius illa tamen victrix assurget, & unâ
Arguet iniustam, quæ premit, esse manum.

Cccc 3

Socie-

Societas rebus aduersis crescit.

Surgit furgentibus vndis.

L Vx fatalis adest : pontus conspirat & ather,
 Terra superfusus mergitur omnis aquis:
 Cum miseris totæ sorbentur ciuibus vrbes:
 Cetera quæ pereunt , Arca leuatur aquâ.
 Altius insurgit furis maioribus equor,
 Altius à patrio fertur & illa solo.
 Vnda tegit turrez : sublimior illa videtur
 Turribus, & montes gurgite velta premit.
 Pergite vos tumida cælis equare procelle,
 Illa comes vestris fluctibus astra petet.
 Sæcula nunc aliam viderunt nostra carinam,
 Quam nullus rerum vertere turbo potest.
 Quæ non Lioolidum tellus discrimina nouit?
 Quæis non acta ratis fluctibus illa fuit?
 Lingua, malum terris quæ non præsentius vllum,
 Visque trahens diras in scelus omne manus,
 Umbraque virtutis liuor; tum lurida si quod
 Tartara discrimen perniciemve tegunt,
 Hanc vno simul inuadunt conamine turmam:
 Omnis in hanc frustra vis nocitura ruit.
 Nil agitis tantis immanes fluctibus vnda:
 Altius euectam fertis ad astra ratem.

Perfc.

Persecutio Societatem ornat.

Multo vulnere pulchrior.

Quamuis superbo muricis ebria
 Cruore vestis purpureos bibas
 Concha colores, ambituque
 Non humili decoret tyrannos;
 Tamen frequenti saucia cuspide
 Multo ridet vulnere pulchrior;
 In lucra puncturas receptans
 Artificis, pretiumque forma.
 Durate fortes. pulchrior emicat
 Quaesita magno gloria vulnere; &
 Per damna, per caedes, in auras
 Proflit impatiens latere.
 Vos ô! tyranni sanguineum genus,
 Sueti innocentum ludere funere, aut
 Calumniandi quos libido
 Concitat in Socios IESV;
 Sive ense vultis, cuspide seu placet
 Linguae cruorem fundere, pergite:
 Frustrâ lacestii decoris
 Pulchra fidem faciet cicatrix.

Perse-

Persecutionis meritum.

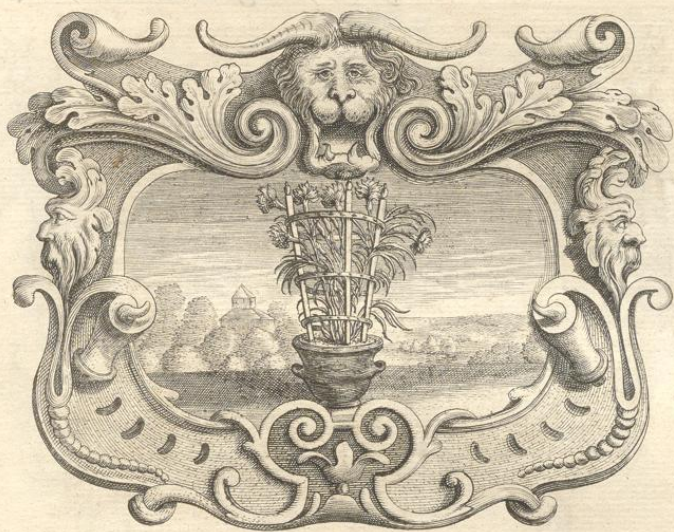

Dant pretium plagæ.

Quid sæua frustra detonat in sacros
 IESV Sodales opprobriis grauis
 Procella? quid cruces, quid enses
 Innocuis iugulis minantur?
 Stat celsa virtus, & rutilum caput
 Calumniarum nubibus exserit,
 Nec sumit aut ponit uitorem
 Arbitrio variantis aure.
 Spes certa lucri est, quam patientia
 Parit ferendo. Si pretium sui
 Equat metallum, cui pepercit
 Dextra graui metuenda ferro,
 Potest mereri, qui sine verberè
 Transgessit auum. Scilicet ictibus
 Incudis accedit metallo
 Effigies pretiosa Regum.
 O! quem decoro vulnere perfidus
 Cruentat ensis, quem lamiant flagra,
 Quem lurida premunt catasta,
 Macte animis: magis enitebit
 Imago CHRISTI, quem sequeris ducem,
 Expressa plagis: nobilior tibi
 Per vulnera & cades ab ipso
 Crescet honor pretiumque ferro.

Socie-

Societatem carceres & vincula cohonestant.

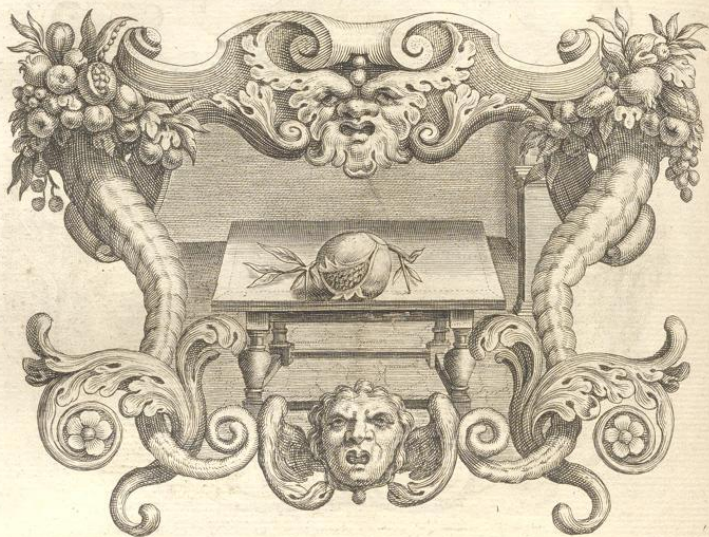
Dant vincla decorẽm.

T Vrpe catenati, si certa est culpa, nocentes;
 Vincula dedecorant, quæ meruere, manus.
 Infamis tetro procedit carcere, cuius
 Antè fuit fædo crimine læsus honor.
 Quàm bene felici stringuntur brachia neruo,
 Libera quæ summi Iudicis Vrna probat?
 Vincula Virtutem, Virtutem carcer honorat;
 Scilicet inde noui lucra decoris habet.
 Vt flos, cui grati similis consensus odoris
 Caryophyllorum nomen habere dedit:
 Ille, licet nitidâ variat tot fronde colores,
 Primus honor Floræ delictumque suæ;
 Et formâ tantum flores supereminet omnes,
 Quantum vel Paphias vincit odore rosas;
 Si tamen obseptum vinculis & crate coërces,
 Nescio quid paruo à carcere maius habet.
 Tu quoque progenies Loiola digna parente,
 Clarior à vinculis compedibusque redis.
 Emicat in flammæ specubus calor abditus atris:
 Pulchrius obscurâ sidera nocte micant.
 Te quoque condecorant habitata nocentibus antra;
 Nec minus his virtus clausa nitoris habet.

D d d d

Pluri-

Plurimi è Societate Martyres, ad amplificandum
CHRISTI Regnum, sanguinem fuderunt.

Tot Zopyri.

Abscissas aures, truncataque naribus ora,
Labraque dissectis sanguinolenta genis,
Quaque (sibi Zopyri pietas nisi seua fuisset)
Vulnera sint hosti, Mede, pudenda tuos
Assyriosque simul victos hac arte legebat,
Hesperiam vino qui patre rexerat, Iber:
Dumque legit, Medo stupet ista stupente tyranno,
Affectusque animo, quos gerit ille, capit:
Cum laudante fidem, laudat quoque; cumque dolente,
Deformata sui militis ora dolet.
O mihi tot Zopyros Superi date, vouerat ille,
Quot sub puniceo cortice grana rubent!
O mihi tot Zopyros Superi date, vouit Iberus,
Quot sub puniceo cortice grana rubent!
Irrita vota. Fides Zopyri vix unica Regum
Castra subit; replet hæc Punica multa Fides:
Punica, quæ non Rex, sed res & Regna coluntur;
Quaque stat Imperio stante, cadente cadit.
At tua sunt, IESV, Zopyris tot, totque profuso
Sanguine conspicuis castra referta viris.
Quin etiam plures primum hoc tibi protulit auum,
Quam rubeos acinos punica mala ferunt.

Philippus II.
Rex Hispania.
Dario Rege
Medorum.

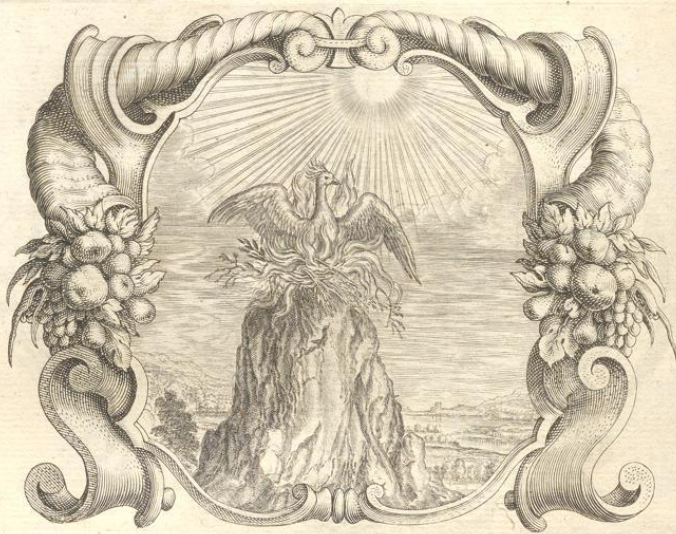
Iaponum in igne alacritas.

Non sic Se pandit amori.

PInea vicino nux dilatatur ab igne,
 Et virides aperit tacta calore sinus.
 Velle putes medio sub cortice condere flammam
 Quis pereat, damni nec meminisse sui.
 Hac mihi desistunt ex illo mira videri
 Tempore, quo Iaponum crevit in igne Fides.
 Quae (Superi!) parit hec hominum miracula tellus?
 Corpora non orbis talia noster habet.
 Corpora conueniunt: animus prestantior illis:
 Hic medio inuictum corpus in igne facit.
 Illustres anime, Vestras super Indica palmas
 Aequora iam dudum nuntia fama tulit.
 Iaponicis Europa stupet plauditque triumphis:
 Iaponicos celebrat Gallus Iberique rogos.
 Equis ab ignoto venturos crederet orbe,
 Quos cuperet Diuis addere Roma suis?
 Barbarus angusta fulget sublimis in ara,
 Munera cui populi castaque vota ferunt.
 Roma, nouos Iapones celestibus adde triumphis:
 Quod colat, Europe barbara terra dabit.

Martyrum pretiosa mors.

Non poterat fato nobiliore mori.

Felices anima, merito gens addita celo,
 Morte obitâ partis facta beata bonis!
 Sidera nunc, Numenque suis formosus astris
 Adspiciunt, pro quo non timere mori.
 Mors licet inuideat, uiuent post funera; finem
 Dissimilis prima uita secunda negat.
 Non hanc, qua primam rapuit, Regum auferet ira,
 Non gladio aut seuo barbarus igne furor.
 Nonne fuit tanti, parituros tanta dolores
 Gaudia, Et optandam sustinuisse necem?
 Quam bene, qua fuerat natura debita legi,
 Proque Deo uita est reddita, cumque Deo!
 Grande quidem pretium est, quo constant sidera, sanguis.
 Sed pretio merx est dignior illa suo.
 Credo ego, si rursum bene perditâ uita daretur,
 Non aliâ uitam ponere morte uelint.
 Vnica sic ales, sibi post sua fata superstes,
 Muneris, hoc instar, quod moriatur, habet.
 Nempe ubi felici posuit cum morte senectam,
 A leto melior, quam fuit antè, redit.